

УДК 636.22/. 28.082.2

ЕКОНОМІЧНЕ ОБГРУНТУВАННЯ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВЕДЕНИЯ М'ЯСНОЇ ХУДОБИ

А.М. Угнівенко, доктор сільськогосподарських наук
Національний університет біоресурсів і природокористування України

У м'ясному скотарстві збереженість телят до відлучення в 23,8 та 37,4 рази більше впливає на собівартість приrostу, ніж відвідінно, самець та вихід телят на 10 корів і нетелей. Основними причинами постембріональної смертності телят є вік отелення самця, вродливі вади і патології під час пологів, генотипи і гомотипний підбір батьків.

Вступ. Розведення м'ясної худоби в Україні є збитковим. Прибуток у м'ясному скотарстві на 65–70% залежить від собівартості продукції та на 30–35% – від виручки за неї. Біль у два рази вищий за рівень приросту від кількості відлучених телят є 20 разів – від якості туши [4]. Собівартість телят залежить від їх ділового виху в усіх господарствах, незалежно від породи, прийняття технології та інших факторів [7]. Тому методом дослідження було обґрунтовано основні ознаки продуктивності м'ясної худоби та узагальнити генотипні фактори, що впливають на рентабельність їх розведення.

Методика дослідження. Експериментальну роботу проводили з 1983 по 2011 рр. на тваринах української м'ясної породи СТОВ “Волы” Черкаської області. Тип будови тіла худоби визначали методом модельних відхилень індекса великорослості (ІВР) [6]. Тісноту і спрямованість інбридингу – за методикою М.А. Кравченка [1]. Перебіг отелення характеризували згідно з методикою, прийнятою в Україні [3]. Розраховували

смертність, збереженість та життєздатність потомків на рівні стада або самця, від якого вони походять.

Результати дослідження. Оскільки у м'ясному скотарстві всі витрати на утримання тварин стада відносяться на собівартість приросту живої маси телят до відлучення, то на його рентабельність впливають два фактори – кількість відлучених від корів телят та їхній приріст живої маси до відлучення. Збереженість телят до відлучення в 23,8 та 37,4 рази більше впливає на собівартість приросту, ніж відвідінно, молочність корів та вихід телят на 100 корів і нетелей, називаних на початок року [6]. Тому основною ознакою продуктивності у м'ясному скотарстві є відлучене тело в кінці підсисного періоду. Із практичної точки зору її рекомендують [2] визначати як ефективність відтворювання або діловий чи чистий вихід приплоду (%) на час відлучення на 100 самців, відлінник для запліднення. Він характеризує здатність буганів до спаровування, а самець запліднюються, народжувати і вирощувати телята

до відлучення. Причини, за яких від корів не отримують ділових телят, такі: від 13,3 до 22,9 % – корови не запліднилися; від 1,4 до 2,8 – аборти; від 3,5 до 8,0 – перинатальна смертність телят; від 2,9 до 8,0 % – заплідні – до відлучення [4].

Народжуваність мертвого приплоду в нетелей до 3-х років більша в 2,3–4,5 рази, порівняно з середньою по вибрані оскільки їх організм недостатньо сформовані. Молоді самці чутливі до несприятливих факторів середовища. Нетелі народжують потомків із мішечкою живою масою, і газовий стір у них менший ніж у корів.

У самців від 30 до 60 % мертвих телят одержують за тижні отелення. Найбільша кореляція ($r = 0,212$) є між тижнями отелення матерів, з однією боку, та шириною голови і грудей ($r = 0,184$) – мертвонародженості телят з другого. Оскільки через плоду на час народження костею, що є несприятливим фактором для пе ребігу отелення у корів – є невідповідністю величини тазового отвору розміром голови приплоду. Плечовий же пояс звужується, завдяки підділенні грудної клітини і переміщення осі між супубами, а газовий – за рахунок не скостенілих швів його кісток. Зворотна залежність ($r = -0,185$) є між перебігом родів самців та дожинкою їх приплоду.

На характер отелення впливають сталь і кількість народжень телят. За народження бичків відбувається більше несприятливих родів, які забезпечують максимальну їх життєздатність, більша у дорослих корів. Дистоція є основною причиною смертності приплоду до відлучення. Частка перинатальної смертності телят зростає в 4–5 разів у міру ускладнення родів. Загибелі телят, отриманих від нетелей 2–3-літнього віку, більша в 1,2–2,5 раз, ніж від дорослих корів. Приплив від нетелей сприяє зливанню до захворювань, оскільки молозиво пристосоване в більшій мірі до імуноглобулінів ніж від повновікових корів. У корів телят від нетелей та жокеїв менше імуноглобулінів і низча їх бактерицида здатності.

На смертність новонародженого приплоду впливає його жива маса, залежно від якої гинуть і найважчі, і найлегчі телята. Дібрі особини гинуть від недостатнього розвитку, а величі – від ускладнень час отелення. Оптимальна жива маса новонароджених, яка забезпечує максимальну їх життєздатність, більша у дорослих корів.

Таблиця 1. Вік отелення самців на мертвонародженість їх телят

Ознака	Вік корів, р.										По вибірці	
	до 2	2,1–3,0	3,1–4,0	4,1–5,0	5,1–6,0	6,1–7,0	7,1–8,0	8,1–9,0	9,1–10,0	10,1–11,0		понад 11
Піонернародженіх, тол.	53	491	386	362	286	265	165	134	101	82	111	2436
Мертвонароджених (нк, %)	7,6 ^a	3,9 ^b	1,0	1,4	-	1,1	1,2	1,5	1,0	1,2	0,9	1,7

$P < 0,05$; ^a $P < 0,01$ широко від середньою вибрані.

72 | ISSN 2078-9912 | БІОРЕСУРСИ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ | Том 4, №5–6, 2012

Том 4, №5–6, 2012 | ISSN 2078-9912 | 71

Мінімальна її межа не залежить від віку матері, тоді як максимальна збільшується в міру старіння самця. У нетелей зменшення живої маси новонароджених збільшує появу телят, маса яких потребує нижче межі зділості.

Смертність новонароджених телят близькій в 1,7–11,3 рази вища ніж одинаків і в 90% вона настала протягом 3 місяців життя. Недорозвиненість є однією з основних причин перинатальної смертності олімпійок, оскільки за здійсністю тельности ембріонального розвитку зменшується на 7 днів, а маса новонароджених – на 20–30%. Підвищена смертність близькій в ранніх стадіях постнатального розвитку зумовлюється здатністю телят свідчити про їх поширену резистентність.

Зниження збереженості післясніх телят спостерігається зі збільшенням віку отелення матерів (рис. 1). Среди народжених від корів з 10 отеленнями і старше, смертність вища на 15,6% ніж від самців, які мають до 4 отеленнями. Це пояснюється зниженням життєздатності організму корів під час стагніці, яка починається на якості при-

плоду в різni періоди онтогенезу. Слабкі новонароджені телята від старіших самців засвоюють із молозивом менше імуноглобулінів.

Жива маса телят, у 18 місяців також впливає на збереженість потомків до відлучення (табл. 2). Від самців, які мали живу масу телятами у ціому віці 360–400 кг, ділових потомків до 6-місячного віку отримують більше на 15,4 і 12,5 % ніж від самців, що мали до 360 кг та понад 400 кг.

Коефіцієнт успадкованості збереженості приплоду до відлучення в першісток становить 0,155, а у корів за життя – 0,153. Це свідчить про те, що цю ознакою можливо попільшувати скрещуванням, а не чистопородним розведенням. Самці, у яких теля загинуло після першого отелення, в подальшому мають на 5% гіршу збереженість приплоду. Під час промислового скрещування самців симентальської (С) і буганів української м'ясної (УМ) порід збереженість приплоду до 8-місячного віку вища на 8% ніж ровесників, одержаних за внутрішньопородним розведенням (табл. 3). За тритородного програмового скрещування отримують ще

ЗООТЕХНІЯ

А.М. Угнівенко

Таблиця 2. Жива маса телят у віці 18 міс. на збереженість приплоду корів

Жива маса телят, кг	N	Живих потомків до 6 міс., %
До 360	202	78,9 ^a
Від 361 до 400	174	94,3 ^b
Понад 400	114	81,8 ^c

$P < 0,001$. більше ділових телят, оскільки гетерозис виявляється в помісних маток за скрещуванням – за мертвонародженістю та збереженістю.

Застосування інбридингу за чистопородним розведенням призводить до зменшення ділового приплоду. Оскільки інбрідинг телята маєт знижену життєздатність, члівії до несприятливих умов та утилізація, то перинатальна їх смертність більша ніж збурдінних і збільшується за підвищенням титності інбрідингу.

Збереженість телячиків до 3-місячного віку від внутрішньопородного інбрідингу відповідає меншій на 12,0 та 12,3 % ніж ровесників, одержаних за спорідненого розведенням на представників лінії, до якої належить мати пробанд, та на “посередника”, коли батько й мати – представники різних ліній і склекій в них відбувається в різних напрямках.

На перинатальну смертність телят особливо впливають складові аномалій, носіїми рецесивних летальних генів яких є, в основному, плідники (табл. 5).

Вища смертність телят спостерігається у приплоду від батька з більшою часткою корів шаролезької породи, менша – кінської породи (табл. 6). Постембріональна смертність приплоду варіює, залежно від батька, у межах 7–45,5%.

Більшу на 2,9% збереженість до відлучення маєт телята, народжені від велико-

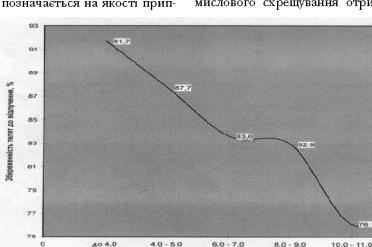

Рис. 1. Вік отелення корів та збереженість їх потомків до відлучення

* $P < 0,05$.

Том 4, №5–6, 2012 | ISSN 2078-9912 | БІОРЕСУРСИ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ | 73

Таблиця 3. Збереженість телят за скрещуванням м'ясних порід

Група	Новонароджених, гол.	Вік, міс.
УМ Ч УМ	1219	89,4 80,1 78,0
С Ч УМ	200	91,0 ^a 88,0 86,0 ^b

^a $P < 0,001$.

Таблиця 4. Збереженість телячок, одержаних за різний інбрідинг

Спрамування інбрідингу	Новонароджених, гол.	Збереженість (%) приплоду від віку, міс.
3	63	79,4 ^a 79,4 ^b 79,4 ^c
6	139	91,4 ^a 85,6 ^b 83,5 ^c
8	120	91,7 ^a 85,6 ^b 80,8 ^c
Комілексний	94	90,4 ^a 80,9 ^b 76,6 ^c

^a $P < 0,05$, ^b $P < 0,01$.

Том 4, №5–6, 2012 | ISSN 2078-9912 | БІОРЕСУРСИ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ | 73

Дифект	Проявленість
1	2
Ахондроплазія 2	Плоди винищуються нормально, припід гине невдовзі після народження. Буває розщеплення твердого піднебіння і деформація шелеп.
Природжені гіпотрохії	Багато телят народжуються без волосся і гинуть через кілька хвилин після народження.
Природжені вади/недостатності кінцівок	Перші кінцівки - тільки до зірок, заокі - до складаного суглоба. Редукція ніжної та атрофія верхньої шелепи, водянка голови, вовча паща. Телята народжуються мертвими або гинуть після народження.
Параліч тазових кінцівок	Телята нормально розвинені, у них повинністю паралізовані задні кінцівки.
М'язова контрактура/артротрізоза кінцівок	Фрунзеність кінцівок, виснаження зубів нижньої шелепи. Загібель у перші дні життя.
Атрофічний грудний кінцівок	Ноги у телят викривлені і часто зниклий. Вони неспроможні стояти або народжуються мертвими.
Укорочення нижньої шелепи	Нижня шелепа зуко речена, неспроможність до ссania.
Дисфункція непропускної щільності носа	Зарощення ніздрів. Телята гинуть під час народження або під час відродження після цього.
Вада/недостатність задніх кінцівок	Піквакачі телят.
Природжені судоми і атаксія	Судоми голови і ший у телят. Вони гинуть після народження. В мозку виявлюються мікроскопічні дефекти.
Дисфункция шнігової подібної залози	У телят укорочена голова і аномальна нижня шелепа. Смерть настає протягом 14 днів після народження.
Природжений іктоз	Загальний гіперкретоз. Телята гинуть після народження.
Контрастира м'язів кінцівок	Контрастира м'язів кінцівок, внаслідок чого вони вивернуті назовні.
Параліч задніх кінцівок з ділінтою	Параліч супроводжується заналенням рогової оболонки; трохи кривощість.
Поліцитемія	Гиперемія шкіри і слізових оболонок; одишка, порушення росту.
Проблема-фалі	"Баранча голова", смерть внаслідок хронічної тимпанії або порушення серцевої діяльності.
Синдром Weavera	Захисована нервова і м'язова Себактість спини, небажання відповісти на зований голос.
Нейрохориальні набряк	Телята народжуються на 9 днів раніше. Слизми розгинані кінцівок, лежать на бочі. Зміни в стегновому суглобі, тришині країв суглобової владдини, вивих суглоба.
Роз'єкція кінцівок	Аномальні вириреніння і подовження суглобів кінцівок. Недостатній розвиток м'язів. Телята слабко контролюють рух кінцівок, або не контролюють зовсім і не в змозі вести життя.
Природжені лестальні спазми	У телят безлеревані періодичні спазматичні рухи голови і шини з величезнимі плосчини.
Природжені судоми	Телята страждають від сильних м'язових спазмів, конвульсій, іншими і мають розширені зіниці.
Епіліпсія	Опушена голова, жування язика, піна в роті, впадання в коматозний стан.
Заяча губа	Телята мають однонічну заячу губу, на цьому бочі немає валика ясен.

Кличка, інв. № підлінника	Народилося приплоду, гол.	На родилося приплоду, гол.	
		гол.	%
1	2	3	4
Еофеміо 382 ЧРУ-7, кіанська, ч/п	1856	242	13,0
Еойлано 81 ЧРУ-6, іланська, ч/п	2054	306	14,9
Джабро 87, кіанська, ч/п	160	20	12,5
Геній 031, "ПМ-1"	142	10	7,0
Висне 2156 ЧРУ-М-19, "ПМ-1"	148	40	27,0
Бук 0099 ЧРУ-М-3, "ПМ-1"	226	18	8,0
Емір 58596 Е 13 КІЦА-6, шароле, ч/п	122	42	34,4
1	2	3	4
Путанс 0377, "ПМ-1"	173	13	7,5
Жеріко 85741/005327, шароле, ч/п	518	65	12,5
Зоопарк 1548, "ЧМ-1"	127	21	16,5
Сом 0418 ЧРУ-М-11, "ЧМ-1"	120	29	16,7
Лесл 0358 ЧРУ-М-10, "ЧМ-1"	110	28	25,5
Лінчар 9988 ЧРУ-М-12, "ЧМ-1"	200	44	22,0
Жагвар 85741/05109, шароле, ч/п	242	60	24,8
Хижий 1599 ЧРУ-М-14, "ЧМ-1"	400	120	30,0
Жонглер 71741/3240, шароле, ч/п	300	62	20,7
Коюон 2541 ЧРУ-М-23, "ЧМ-1"	181	41	22,7
Лосось 2591 ЧРУ-М-18, "ЧМ-1"	110	50	45,5
Всього	7189	1202	16,7

Різниця між середньою величиною і показниками окремих підлінників вірогідна за $P < 0,05$; ** за $P < 0,01$.

рослих підлінників (табл. 7), які діять приплив, що характеризується більшими висотою і довжиною тула та живою масою, а також меншими широтами промірами. Голова у них розвинена більш у довжину ніж у ширину, груди не глибокі, але довгі.

Смертність телят від відлучення залижити від стисності їх до таких хвороб: вірусна діарея, інфекційний ринотрахеїт, парагріп типу 3, респіраторний синцитіальній вірус, гельмінтоз, корічнево-шлунковий гельмінт, *postecchia haemolytica*.

Таблиця 7. Загібель приплоду від бугаїв різного типу

Тип бугая	Народжено телят, гол.	Відлучено телят, гол.		Загинуло до 8-місячного віку, гол.	
		гол.	%	гол.	%
Великоросійський	718	561	78,1	157	21,9
Комактинський	533	401	73,2	132	24,8

го показника, оскільки не враховують не-заплідненіні корів і неплідні бугаї та втрату плодів під час абортів. Проводчи тим чином облік виходу телят, господарники займаються самообманом.

Висновки

1. Збереженість телят до відлучення в 23,8 та 37,4 рази більше впливає на собіті.

Література

- Кравченко Н.А. Розведення сільськохозійствених животних. – 2-е изд. - М.: "Колос", 1973. – 486 с.
- Ласін Д.Ф. Генетические основы селекции сельскохозяйственных животных. – М.: "Колос", 1980. - 392 с.
- Інструкція з ведення великої рогатої худоби / Мельник Ю.Ф., Пишолка В.А., Литовченко А.М. та ін.–К.: "Агрістей".–2007. – С. 3–24.
- Миніш Г. Фокс Д. Производство говядины в США. Мясное скотоводство: Пер. с англ. / Под ред. А.В. Черкасова. – М.: "Агропромиздат", 1986. – 478 с.
- Петухов А.Л. Генетические основы селекции животных // Под ред. В.Л. Петухова, И.И. Пудина. –М.: "Агропромиздат", 1989. – 448 с.
- Унівінко А.М. Селекція великої рогатої худоби м'язиних порід: Монографія. –К.: "Кіївська правда", – 2009. – 208 с.
- Черкасов А.В. Мясное скотоводство: породы, технологии, управление стадом. – М: 2010. – 220 с.

Аннотація

Унівінко А.Н. Економіческое обоснование эффективного разведения мясного скота//Біоресурси і природокористування. – 2012. – № 5-6. – С. 71-77.

М'язини скотоводства захоплює телят до отела в 23,8 та 37,4 рази більше відповідає себестоимості прівізки чечеви, соответствуює м'язинності самок і відповідає здатності відлучення телят на 100 корів і нетелей. Основними причинами постэмбріональної смертності телят є відлучення зі ссачини, вроджені вади і патології під час пологів, стінкість до захворювань, генотипи і гомогенізація парування батьків.

SUMMARY

A. Ugnivenko Economic justification of effective beef cattle breeding // Biological Resources and Nature Management. – 2012. – № 5-6. – P. 71-77.

Calf survival rate till weaning in beef production has 23,8 and 37,4 times higher impact on the cost of gain as compared to cows milking ability and calf crop per 100 cows and heifers. The main reasons of post embryonic mortality of calves are: cows age at parturition, inherited defects and calving complications, genotype and homogenization of parents.